

ROZLICZON (1) *part praet pass pf*

rozliczon, [rozliczony].

Pierwsze o jasne; -on; forma złożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg [m N (praed) rozliczon.] ∅ n N (praed) rozliczono. ∅ [pl A subst rozliczon(e).]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozliczyć.

1. *[Policzony, określony jakąś liczbą [przez co]: gdy nie siał [Pan Jezus] człowiekiem/ czas żywota jego był rozliczon przez dni/ księżyce/ y látá/ iáko y drugiego proftého człowieka BiałPos 175 (Linde s.v. rozliczyć).]*

2. *[Podzielony na części [w co]: [Mendog] Z Litwy i Żmodzi zebrał rycerstwo ćwiczone, I powiaty zszykował, w ufy rozliczone. StryjPoczął 195.]*

3. *Rozważony i wybrany według oceny [z czego]: Prześcieradła częftho odmieniać/ iedny wyiąć á drugie włożyć/ podług czału rozdzielnego/ przyrodzenia niemocznego/ y podług przemożenia wilkości w niem. Tak mufi być rozliczono z tych rzeczy/ y nimiż powietrze ma być śprawiano. FalZioł V 69v.*

Cf **ROZLICZYĆ**

SBu, KW